

พระราชบัญญัติ ควบคุมและจัดการกิจการหรือทรัพย์สินของคนต่างด้าวบางจำพวกในภาวะคับขัน พุทธศักราช 2484

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2480
และวันที่ 16 ธันวาคม พุทธศักราช 2480)
อาทิตย์ทิพอาภา
พล.อ.พิชยนทร โยธิน
ปรีดี พนมยงค์
ตราไว้ ณ วันที่ 26 ธันวาคม พุทธศักราช 2484
เป็นปีที่ 8 ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรควบคุมและจัดการกิจการหรือทรัพย์สินของคนต่างด้าวบางจำพวกในระหว่างเวลาที่ประเทศอยู่ในภาวะคับขัน

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า 'พระราชบัญญัติ ควบคุมและจัดการกิจการหรือทรัพย์สินของคนต่างด้าวบางจำพวกในภาวะคับขัน พุทธศักราช 2484'

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

'พนักงานเจ้าหน้าที่' หมายความว่า บุคคลซึ่งคณะกรรมการตามความในพระราชบัญญัตินี้ได้แต่งตั้งขึ้นเพื่อดำเนินการควบคุมและจัดการกิจการหรือทรัพย์สินของคนต่างด้าวบางจำพวก

'รัฐมนตรี' หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งประกอบด้วยประธานกรรมการหนึ่งนาย และกรรมการ ไม่น้อยกว่าสี่นายแต่งตั้งโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเศรษฐกิจด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี เป็นองค์การเพื่อดำเนินการควบคุมและจัดการกิจการหรือทรัพย์สินของคนต่างด้าวบางจำพวกตามบทพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 เมื่อมีความจำเป็นเพื่อรักษาความมั่นคงสาธารณะ ความปลอดภัยและสงบสุขของประชาชน หรือเพื่อรักษาผลประโยชน์ของประเทศหรือของคนไทย ให้คณะกรรมการมีอำนาจเข้าควบคุมและจัดการกิจการหรือทรัพย์สินของคนต่างด้าวบางจำพวก

การเข้าควบคุมและจัดการกิจการหรือทรัพย์สินของคนต่างด้าวนั้นให้แจ้งให้คนต่างด้าวที่ทราบเป็นหนังสือ และให้มีประกาศปิดไว้ในที่เปิดเผยอันสมควร

มาตรา 6 ให้คณะกรรมการมีอำนาจพิจารณาว่ากิจการหรือทรัพย์สินของคนต่างด้าวอันเป็นคนของประเทศใด จำพวกใด หรือผู้ใดจะควรถูกควบคุมและจัดการเพียงไร

คนต่างด้าวที่นอกจากบุคคลธรรมดา ให้หมายความรวมถึงมูลนิธิบริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนจำกัด ห้างหุ้นส่วนสามัญ ที่จดทะเบียนและมีได้จดทะเบียน และองค์การรูปอื่นใดแม้จะมีได้เป็นนิติบุคคล หรือเป็นนิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทย แต่ได้กระทำการเพื่อประโยชน์แก่คนต่างด้าว

ในกรณีที่กิจการหรือทรัพย์สินของคนต่างด้าวที่ถูกควบคุมและจัดการเกี่ยวกับกิจการหรือทรัพย์สินของบุคคลใด จะเป็นคนไทยหรือคนต่างด้าวอื่นก็ตาม เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร ให้มีอำนาจควบคุมและจัดการกิจการหรือทรัพย์สินของบุคคลนั้นได้ด้วย

มาตรา 7 ในการควบคุมและจัดการกิจการหรือทรัพย์สินนั้น ให้คณะกรรมการมีอำนาจ

1. เข้าดำเนินกิจการและเข้าครอบครองทรัพย์สินแทนคนต่างด้าวจัดการเสมือนได้รับโอนกิจการหรือทรัพย์สินนั้นมาเป็นของตนเอง
 2. หยุดการดำเนินการกิจการนั้น ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือจำหน่ายสิ่งที่เห็นว่าค่าไม่คุ้มกับการใช้จ่ายในการรักษา หรือเป็นสิ่งที่เก็บรักษาไว้ไม่ได้ หรือรักษาไว้ได้โดยยากโดยสภาพของสิ่งนั้น
 3. เลิกกิจการเพื่อชำระบัญชีหรือจัดการจำหน่ายทรัพย์สินทั้งหมดเมื่อได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี
- ในกรณีที่คนต่างด้าวมีหนี้สินส่วนตัว ให้คณะกรรมการมีอำนาจฟ้องขอให้คนต่างด้าวล้มละลายได้
4. จ่ายเงินให้แก่คนต่างด้าวที่กิจการหรือทรัพย์สินถูกควบคุมและจัดการตามจำนวนพอควรแก่การครองชีพของคนต่างด้าว และครอบครัวเป็นคราว ๆ ไป

มาตรา 8 ให้ผู้ที่กิจการหรือทรัพย์สินถูกควบคุมและจัดการ มอบกิจการหรือทรัพย์สินพร้อมด้วยสมุดบัญชี คงตรา เอกสาร และสิ่งอื่นอันเกี่ยวกับกิจการหรือทรัพย์สินนั้นทั้งสิ้นให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ทันที

มาตรา 9 ผู้ใดครอบครองทรัพย์สิน สมุดบัญชี คงตรา เอกสารและสิ่งอื่นอันเกี่ยวกับกิจการหรือทรัพย์สินของคนต่างด้าวที่ถูกควบคุมและถูกจัดการ มีหน้าที่ต้องรายงานให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบโดยมิชักช้า

มาตรา 10 คนต่างด้าวซึ่งกิจการหรือทรัพย์สินหรือของนิติบุคคลที่ตนเป็นผู้แทนถูกควบคุมหรือจัดการต้องไปพบกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ทุกครั้งที่ถูกเรียก การย้ายถิ่นที่อยู่จะกระทำได้อต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการแล้ว

มาตรา 11 เมื่อได้มีประกาศถึงการเข้าควบคุมและจัดการกิจการหรือทรัพย์สินของคนต่างด้าวผู้ใดแล้ว นิติกรรมใดที่คนต่างด้าวผู้นั้นกระทำขึ้นโดยมิได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ นอกจากสัญญาซื้อขายสิ่งจำเป็นเกี่ยวกับการครองชีพ ให้ถือเป็นโมฆะ การปฏิบัติตามนิติกรรมที่ได้กระทำขึ้นไว้ก่อนการควบคุมนั้นจะสมบูรณ์ได้ต่อเมื่อได้กระทำทางพนักงานเจ้าหน้าที่

ส่วนนิติกรรมซึ่งได้กระทำขึ้นตั้งแต่วันที่ 8 ธันวาคม พุทธศักราช 2484 จนถึงวันประกาศให้ควบคุมและจัดการกิจการหรือทรัพย์สิน ถ้ามิได้รับสัตยาบันจากพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในกำหนด 30 วันนับแต่วันประกาศให้ถือเป็นโมฆะ

มาตรา 12 ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการควบคุมและจัดการ ตลอดจนเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าบำเหน็จกรรมการและพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้คิดจากทรัพย์สินของคนต่างด้าวนั้น

มาตรา 13 ในกรณีที่ต้องเลิกกิจการและชำระบัญชี หรือจำหน่ายทรัพย์สิน เมื่อได้หักค่าใช้จ่าย หนี้สิน ค่าบำเหน็จกรรมการและพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว ถ้ามีเงินคงเหลือ ให้คณะกรรมการรวบรวมไว้

มาตรา 14 กรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ต้องรับผิดชอบในการเสียหายใด ๆ อันเกิดขึ้นเนื่องจากการปฏิบัติตามบทพระราชบัญญัตินี้ ผู้ที่กิจการหรือทรัพย์สินถูกควบคุมและจัดการ จะเรียกค่าสินไหมทดแทนเนื่องในการที่คณะกรรมการได้ควบคุมและจัดการกิจการหรือทรัพย์สินของตนไม่ได้และไม่มีความผิดหรือความเสียหายในจำนวนเงินที่คณะกรรมการรวบรวมไว้ด้วย

มาตรา 15 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการเท่าที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา 16 ให้กรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเรียกบุคคลใดมาสอบถามข้อความหรือให้ส่งทรัพย์สิน ดวงตรา สมุดบัญชี เอกสาร หรือสิ่งอื่นใดอันเกี่ยวกับกิจการหรือทรัพย์สินซึ่งถูกควบคุมและจัดการนั้น และให้มีอำนาจเข้าตรวจค้นในเคหะสถานหรือที่ทำงานของบุคคลซึ่งสงสัยว่าเกี่ยวข้องกับกิจการ หรือทรัพย์สินอันถูกควบคุมและจัดการนั้น

มาตรา 17 ผู้ใดกระทำการช่วยเหลือด้วยประการใดแก่คนต่างด้าวเพื่อมิให้กิจการหรือทรัพย์สินของคนต่างด้าวเหล่านั้นต้องถูกควบคุมและถูกจัดการหรือเพื่อมิให้เจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติการควบคุมและการจัดการกิจการหรือทรัพย์สินนั้นอย่างสมบูรณ์ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 18 ผู้ใดขัดคำสั่งกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการเรียกมาสอบถามหรือให้ส่งสิ่งใดตามมาตรา 16 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 19 ผู้ใดต่อสู้หรือขัดขวางกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา 16 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 20 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 9 หรือมาตรา 10 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 21 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 8 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 22 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเศรษฐกิจรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี